

мегаватних установок, щоб забезпечити місто достатньою кількістю електроенергії. При тому, що 1 установка коштує 1млн. доларів, що складає 8млн. грн., нам необхідно 48 млн. грн..

Результати дослідження дають певну інформацію про можливості використання вітроустановок у межах околиць міста Бердичева як альтернативне джерело енергозабезпечення. Запропоновані шляхи використання даних установок дадуть можливість скоротити витрати за користування електроенергією та покращити екологічний стан міста. Адже, можливість використовувати вітрові установки для виробництва електроенергії – є глобальною перспективою для подальшого успішного розвитку міста.

Для реалізації даного проекту необхідно залучити державні та спонсорські кошти та, поррахувавши кількість грошей, які витрачає населення на оплату комунальних послуг за електроенергію, можна зробити висновок, що даний проект зможе окупитися вже за три роки.

1. Адаменко О.М., Височанський В., Лютко В., Михайлів М. *Альтернативні палива та інші нетрадиційні джерела енергії. Монографія.* – Івано-Франківськ:ІМЕ, 2001. – 432с.

2. Діак І.В. *Енергозбереження: реалії сьогодення/ І. В. Діак// Дзеркало тижня.* – №21 (700) – 2008 – с. 9

3. *Закон України «Про енергозбереження» за станом 01.07.1994 №74/ 94 – ВР*

4. *Комплексна державна програма енергозбереження України на 2006-2010рр. від 05.02.1997 №148*

5. *Рожко А.О. Перспективи використання відновлювальних джерел енергії в Україні // Энергосбережение.* – 2007. – №2. – с. 25-28.

ЕНЕРГОРЕСУРСИ ПІВДНЯ УКРАЇНИ

Слободян Андрій Євгенович

10 клас, Миколаївська гімназія № 41,
Миколаївський обласний Центр туризму,
краєзнавства та екскурсій
учнівської молоді, м. Миколаїв,
whooles@yandex.ua

Інтенсивний вплив людини на природу пов'язаний, насамперед, з потребою у природних ресурсах. Природні ресурси – це компоненти та сили природи, що на певному рівні розвитку продуктивних сил та ступені вивченості використовуються або можуть бути використані у господарстві.

Запаси нафти в Україні – 400-420 млн. т.; запаси природного газу – 2,8 трлн куб. м.; запаси урану – 235 тис. т, підтвержені – 63 тис. т.

Важливе питання на майбутнє – ресурснезалежність України.

Є 2 варіанти розв'язання цієї проблеми:

- 1) Впровадження і модернізація альтернативних джерел енергії.
- 2) Пошук нових запасів і родовищ.

І якщо перший варіант розрахований на більш тривалий строк реалізації і вимагає великих капіталовкладень, то другий – як кажуть «тут і зараз».

Але де в Україні шукати енергоресурси? Щоб відповісти на це питання, по-перше потрібно знати за яких умов і обставин утворюються нафта, газ, уран і т.д.

Південь України і Миколаївщина в тому числі відносяться до малозабезпечених енергоресурсами регіонів України, а чи так це?

Тож, метою роботи є дослідити енергозабезпеченість Миколаївської області, її потенціал; довести перспективу наявності великих запасів енергоресурсів на Миколаївщині.

Південний регіон – найменш вивчений. Основні його перспективи пов’язані з шельфом і континентальним схилом Чорного моря. У післявоєнний період розвідувальні роботи концентрувались на Керченському півострові, де невдовзі було відкрито три нафтових родовища в міоценових відкладах – Мисове, Білокаменське і Приозерне[3]. Але свердловини мали низьку продуктивність. З 1954 р. глибоке буріння переноситься у район рівнинного Криму, де було відкрито кілька родовищ нафти і газу.

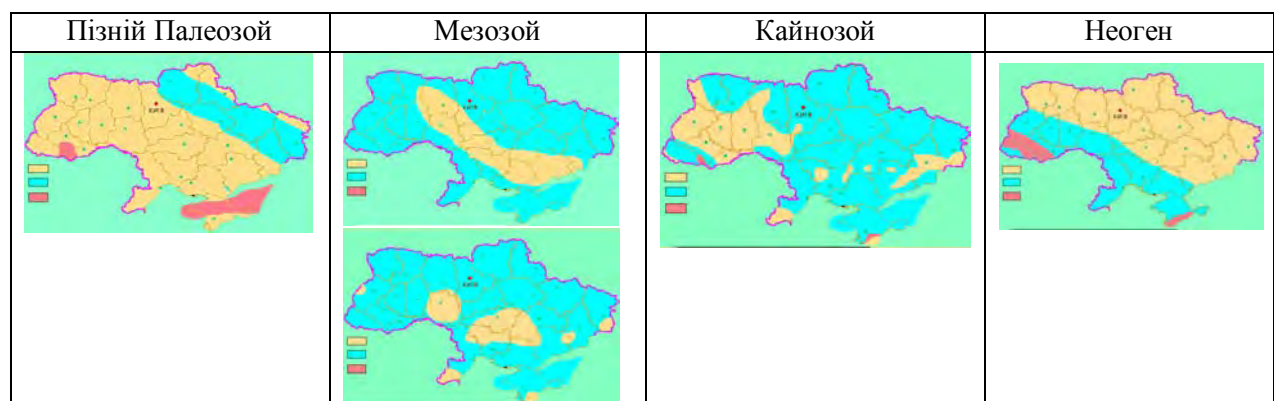
Через незначні запаси і складні умови експлуатацію свердловин невдовзі було зупинено, і вони були ліквідовані. В останні роки нафту виявлено в районі Азовського валу. Пошуки і розвідка нових родовищ нафти та газу в Україні останніми роками пов’язані з великими глибинами (4-7 км) та роботами в акваторіях Чорного й Азовського морів. У 1985 – 2000 рр. структура поточних розвіданих вітчизняних запасів нафти та газу погіршувалася, значна їх частина за своїми характеристиками віднесена до важко видобувних [3].

Якщо поглибитись у геологію і історію формування надр Миколаївської області, можна зробити висновок: «Тут є всі умови для появи нафти».

Процес нафтоутворення – стадійний, вельми тривалий (зазвичай 50-350 млн. років) процес, що починається ще в живій речовині. Виділяється ряд стадій:

- осадонакопичення – під час якого залишки живих організмів випадають на дно водних басейнів;
- біохімічний – процеси ущільнення, зневоднення і біохімічні процеси в умовах обмеженого доступу кисню;
- протокатагенез – опускання пласта органічних залишків на глибину до 1,5 – 2 км, при повільному підйомі температури і тиску;
- мезокатагенез – опускання пласта органічних залишків на глибину до 3 – 4 км, при підйомі температури до 150 ° С. При цьому органічні речовини піддаються термokatалітичній деструкції, в результаті чого утворюються бітумінозні речовини, що становлять основну масу мікронафта. Далі відбувається відгін нафти за рахунок перепаду тиску та еміграційний винос мікронафти в піщані пласти-колектори, а по них – в пастки [2].

Дане проблема вимагає більш ретельного вивчення, експериментального дослідження та впровадження на практиці.

1. Бакіров А.А. Геологічні основи прогнозування нафтогазоносності надр. – М.: Надра, 1993.
2. Буриштар М.С. Основи теорії формування покладів нафти і газу. – М.: Надра, 1973.
3. Габріелянц Г.А. Геологія, пошуки і розвідка нафтових і газових родовищ. – М.: Надра, 2000.
4. <http://ru.wikipedia.org> (Походження нафти і газу, геологія України у часовому розрізі)